

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica Grada Vukovara 70, 10000Zagreb

Nadležni trgovački sud **Trgovački sud u Varaždinu**

Poslovni broj spisa **St-358/17**

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 3

21 -07- 2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA
Dr. Broj

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv

ASFALT GRADNJA d.o.o.

OIB: **65859858181**

Adresa/sjedište

ŽABNIK 35, 40313 SVETI MARTIN NA MURI

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime/ tvrtka ili naziv

K&K d.o.o.

OIB: **06932954413**

Adresa/sjedište

FRANKOPANSKA 66, 40315 MURSKO SREDIŠĆE

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine(npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Bezuwjetna tražbina temeljem Presude Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: 9 Povrv-416/2013-14 od 2. ožujka 2015.

NAPOMENA: Stvarni dužnik temeljem navedene bezuwjetne tražbine je trgovačko društvo Primiko d.o.o. (kao PRIPOJENO DRUŠTVO) društvu K&K d.o.o. (kao DRUŠTVO PREUZIMATELJ)

Iznos dospjele tražbine **228.508,77 (kn)**

Glavnica **145.897,10 (kn)**

Kamate **82.611,67 (kn)**

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Trgovačkog suda u Varaždinu, poslovni broj: 9 Povrv-416/2013-14 od 2. ožujka 2015.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA /NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Prijedlog za osiguranje novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnog prava na nekretnini dostavljen dana 30.06.2017. Trgovačkom sudu u Varaždinu.

(preslik u prilogu)

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

kč.br. 4004 suvlasnički dio 78/10000-(E-25), 97/10000-(E-26), 96/10000-(E-27), 77/10000-(E-28), 77/10000-(E-29), 77/10000-(E-30), upisani u z.k. ul. Broj 4888 u k.o. 303089, Gradišćak

Iznos tražbine **228.508,77 (kn)**

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **NE ODRIČE**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

U Varaždinu, 20.7.2017.

Vjerovnik po punomoćniku

Božidar Knežić

ODVJETNIK
Varaždin, Optujska 9

ASFALT GRADNJA d.o.o.
ŽABNIK 35
40313 SVETI MARTIN NA MURI

PRIMIKO d.o.o.
FRANKOPANSKA 66
40315 MURSKO SREDIŠĆE

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
31.12.2012	31.12.2012	1	138.558,31	15,00	56,79	138.615,10
01.01.2013	29.06.2013	180	138.558,31	15,00	10.249,52	148.864,62
30.06.2013	31.12.2013	185	138.558,31	15,00	10.534,23	159.398,84
01.01.2014	30.06.2014	181	138.558,31	15,00	10.306,46	169.705,30
01.07.2014	31.12.2014	184	138.558,31	15,00	10.477,29	180.182,59
01.01.2015	30.06.2015	181	138.558,31	15,00	10.306,46	190.489,05
01.07.2015	31.07.2015	31	138.558,31	15,00	1.765,19	192.254,24
01.08.2015	31.12.2015	153	138.558,31	10,14	5.889,37	198.143,62
01.01.2016	30.06.2016	182	138.558,31	10,05	6.924,51	205.068,13
01.07.2016	31.12.2016	184	138.558,31	9,88	6.882,18	211.950,31
01.01.2017	30.06.2017	181	138.558,31	9,68	6.651,10	218.601,41
01.07.2017	20.07.2017	19	138.558,31	9,41	678,71	219.280,12
Ukupno		1663	138.558,31 kn		80.721,81 kn	219.280,12 kn

ASFALT GRADNJA d.o.o.
ŽABNIK 35
40313 SVETI MARTIN NA MURI

PRIMIKO d.o.o.
FRANKOPANSKA 66
40315 MURSKO SREDIŠČE

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	ZZK	Saldo
02.03.2015	30.06.2015	121	7.338,79	15,00	364,93	7.703,72
01.07.2015	31.07.2015	31	7.338,79	15,00	93,49	7.797,21
01.08.2015	31.12.2015	153	7.338,79	10,14	311,93	8.109,15
01.01.2016	30.06.2016	182	7.338,79	10,05	366,76	8.475,90
01.07.2016	31.12.2016	184	7.338,79	9,88	364,52	8.840,42
01.01.2017	30.06.2017	181	7.338,79	9,68	352,28	9.192,70
01.07.2017	20.07.2017	19	7.338,79	9,41	35,95	9.228,65
Ukupno		872	7.338,79 kn		1.889,86 kn	9.228,65 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU
Braće Radića 2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Varaždinu po sucu pojedincu Maji Valušnić, u pravnoj stvari tužitelja ASFALT GRADNJA d.o.o., Žabnik, Žabnik 35, OIB:65859858181, zastupanog po punomoćniku Božidaru Klepaču, odvjetniku u Varaždinu, Optujska 9 protiv tuženika PRIMIKO d.o.o., Mursko Središće, Frankopanska 66, OIB:15907894774, zastupanog po punomoćnici Tei Gatternić, odvjetnici u Varaždinu, A. Šenoe 3, radi namirenja novčane tražbine u iznosu od 136.378,57 kuna, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 22. siječnja 2015. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, na ročištu za objavu presude dana 2. ožujka 2015.

presudio je

I Djelomično se prihvaća tužbeni zahtjev i djelomično održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Zvonarek, Čakovec, Park Rudolfa Kropeka 2, poslovni broj Ovr-434/12 od 31. prosinca 2012. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku PRIMIKO d.o.o., Mursko Središće, Frankopanska 66, OIB:15907894774 da tužitelju ASFALT GRADNJA d.o.o., Žabnik, Žabnik 35, OIB:65859858181 isplati iznos od 136.378,57 kn, kao i ovršni trošak u iznosu od 2.179,74 kn, sve u roku od osam dana.

II Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mirjane Zvonarek, Čakovec, Park Rudolfa Kropeka 2, poslovni broj Ovr-434/12 od 31. prosinca 2012. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju zakonsku zateznu kamatu tekuću na iznos od 136.378,57 kn od 31. prosinca 2012. do isplate, zakonsku zateznu kamatu tekuću na troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.179,74 kn od 31. prosinca 2012. pa do isplate, kao i trošak ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kn, te se u navedenom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju zakonsku zateznu kamatu tekuću na iznos od 136.378,57 kn od 31. prosinca 2012. do isplate, na troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.179,74 kn od 31. prosinca 2012. pa do isplate, po stopi od 15 % godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope Hrvatske narodne banke, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od osam dana.

IV Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 7.338,79 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 2. ožujka 2015. po stopi od 15 %

godišnje, a u slučaju promjene eskontne stope Hrvatske narodne banke, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke, koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, sve u roku od osam dana u roku od osam dana.

IV Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadom parničnog troška u iznosu od 3.000,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja, protiv tuženika, kao ovršenika, javnom bilježniku, podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, radi naplate iznosa od 136.378,57 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, te troškovima ovršnog postupka, nakon čega je donijeto rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-434/12 od 31. prosinca 2012.

Nakon što je ovršenik, sada tuženik, podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi, rješenjem Općinskog suda u Čakovcu, poslovni broj Povrv-257/13-2 od 8. ožujka 2013. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha, a postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, te je predmet ustupljen ovome sudu kao stvarno i mjesno nadležnom.

U prigovoru protiv rješenja o ovrsi ovršenik, sada tuženik osporava osnovu i visinu u utuženog potraživanja u cijelosti navodeći da je tužitelj za tuženika obavljao radove po Ugovoru 14/2008-02 od 5. lipnja 2008. ukupne vrijednosti sa PDV-om 3.715.394,10 kn, te da među strankama nije sačinjen Zapisnik o primopredaji i Okončani obračun kojeg su sudionici ugovora o izvođenju radova dužni sačiniti sukladno odredbama čl. 116. Posebnih uzanaca o građenju, koje uzance se kao običaj u konkretnom slučaju primjenjuju na ugovorni odnosi između ugovornih strana, te da je zbog navedenog sporno koji iznos bi po okončanoj situaciji preostao za isplatu.

Tvrđi da je tužitelj utužio cjelokupni iznos po okončanoj situaciji broj 09/2009, a koja je u cijelosti iznosila 2.076.841,22 kn iako je pri samoj ovjeri okončane situacije naznačeno da tuženik ima potraživanje prema tužitelju za usluge geodete, ispitivanja nosivosti tla, tampona i isporučene kanalice i rubnike te troškove osiguranja gradilišta u ukupnom iznosu od 101.352,89 kn, te da je tuženik iskoristio svoje pravo prema Ugovoru 14/2008-02 da prebije međusobna potraživanja.

Također, ističe da tužitelj nije dostavio garanciju za otklanjanje nedostataka u garantom roku od 2 godine zbog čega je tuženik zadržao pravo da zadrži svoj depozit u iznosu od 10 % odnosno u ovom slučaju preostali iznos za izvedene radove na rok od 2 godine odnosno do dostave garancije za otklanjanje nedostataka.

Tuženik se poziva i na čl. 5. Ugovora 14/2008-02 od 5. lipnja 2008 kojim je ugovoreno da će se dinamika plaćanja tužiteljevih potraživanja prema tuženiku uskladiti s plaćanjima investitora prema tuženiku, a kako tuženik još nije naplatio svoje potraživanje prema investitoru Međimurje Graditeljstvo d.o.o., a s kojim je sklopio Ugovor o izvođenju 14/2008-02 od 2. lipnja 2008. i po okončanoj situaciji 74-39-2009 u kojoj je svojim radovima

sudjelovao i tužitelj i protiv kojeg je pokrenuo ovršni postupak, smatra da tužiteljeva tražbina još nije dospjela.

Tuženik tijekom postupka dodaje da utužena tražbina u utuženom iznosu ne odgovara niti okončanoj situaciji br. 9/2009 koju je izradio i podnio. Ovdje tužitelj tuženiku niti pak ugovoru zaključenom između stranaka, a koji je predan uz prigovor tuženika navodeći da okončana situacija br. 9/2009, koja je izdana od strane tužitelja tuženiku na potpis je izmijenjena na način da se od strane direktora tuženika kao naručitelja radova izvršio ispravak vrijednosti, jer okončana situacija nije izdana u skladu sa zaključenim ugovorom i ugovornim troškovnikom između stranaka spora.

Nadalje, osporava u cijelosti iznos utužene tražbine, jer se tuženika tereti za određene radove koje treba obaviti prema zaključenom ugovoru ovdje tužitelj u skladu sa odredbom čl. 20. i 22. predmetnog ugovora pa da je tu tom pogledu tuženik u svom prigovoru točno označio iznos potraživanja koja ima prema tužitelju u iznosu od 101.352,89 kn i na što se taj iznos odnosi. Navodi da se tražbina tuženika odnosi na usluge geodeta koje su teretile tuženika, a trebao ih je izvesti odnosno trebale su biti terećene tužitelju, zatim na troškove pripremno završnih radova koje je trebao snositi po ugovoru tužitelj, troškove ispitivanja tampona, posteljice, (a koje troškove je podmirio ovdje tuženik prema ispostavljenim računima treće tvrtke Geo Lab d.o.o. Varaždin), te troškovi police osiguranja koji po ugovoru terete tužitelja.

Stoga navodi da bi ostao nepodmiren iznos prema tužitelju po osnovi ispravljene okončane situacije tužitelja iznos od 5.259,39 kn. Međutim smatra da taj iznos nije dospio na naplatu obzirom na ugovornu odredbu čl. 5. st. 7. prema kojoj je izričito ugovoreno da dinamika isplate po ispostavljenim situacijama prati prethodnu isplatu od investitora odnosno od Međimurje graditeljstva d.o.o. Čakovec, a do sada nije izvršena ovdje tuženiku isplata upravo po okončanoj situaciji za predmetni objekt od strane Međimurje graditeljstva.

Navodi da je tuženik pokrenuo parnicu protiv Međimurje graditeljstva d.o.o., koja je okončana sudskom nagodbom pred ovim sudom dana 11. travnja 2014, u predmetu Povrv-1273/12. te da je predmet te nagodbe upravo isplata po okončanoj situaciji za izvođenje radova na poslovnom objektu Hotel Golf za izvođenje kojih radova je i sklopljen ugovor između tuženika i ovdje tužitelja.

Ističe da činjenica da upravo dio radova koji po predmetnom ugovoru terete tužitelja nije priznato od strane Međimurje graditeljstva d.o.o. proizlazi iz zapisnika između Međimurje graditeljstva i ovdje tuženika od 7. prosinca 2011. čiji je prilog prijedlog okončanog obračuna od strane Međimurje graditeljstva d.o.o. iz kojeg proizlazi da upravo ova tvrtka ne priznaje i stoga kao trajni odbitak navodi geodetske radove, pripremno završne radove te troškove osiguranja.

Također, navodi da do današnjeg dana nije sačinjen okončani obračun sa tužiteljem iako je isti trebao biti sačinjen u skladu sa ugovorom te iako je tuženik pozivao tužitelja na sastavljanje okončanog obračuna u kojemu se i navode svi troškovi koji se odnose upravo na naprijed isticano potraživanje tuženika prema tužitelju

Tužitelj tijekom postupka obrazlaže tužbeni zahtjev navodeći da su tužitelj kao izvođač radova i tuženik kao naručitelj 5. lipnja 2008. sklopili Ugovor o izvođenju broj 14/2008-02, da je tužitelj izvršio sve naručene radove u ugovorenim rokovima, da su stranke

nakon završetka radova sačinile Okončanu situaciju broj 09/2009, koja je potpisana i ovjerena od tužitelja i tuženika u kojoj je sadržan obračun svih radova izvedenih zaključno s mjesecom prosincem 2009., te da je u navedenoj Okončanoj situaciji ukupna vrijednost stvarno izvedenih radova utvrđena u iznosu od 2.076,841,32 kn. Navodi da je tuženik nakon izdane i usuglašene Okončane situacije temeljem iste vršio plaćanja tijekom 2010., ali nije dogovoreni iznos isplatio u cijelosti već je ostalo dugovanje u iznosu od 136.378,57 kn.

Tužitelj osporava navode tuženika da je iskoristio svoje pravo prema Ugovoru broj 14/2008-02 da prebije međusobna potraživanja tvrdeći da nikakvih međusobnih potraživanja nije bilo, a osobito osporava iznos od 101.352,90 kn jer da za isti iznos tuženik nije dostavio nikakav dokaz.

Osporava i pravo tuženika na zadržanje depozita u iznosu od 10 % kao garanciju za otklanjanje nedostataka u garantom roku, navodeći kad sve kad bi takvo pravo i postojalo da je garantni rok od 2 godine istekao jer su radovi završeni 31. prosinca 2009. pa je stoga prestala i predmetna obveza tužitelja.

Također ističe da tuženik dosada nije imao prigovore na kvalitetu izvedenih radova.

Tijekom postupka sud je izvršio uvid u saldo-konto kartica (list 3 spisa), Ugovor o izvođenju br. 14/2008-02 (list 7-14 spisa), Okončanu situaciju br. 09/2009 (list 15 spisa), rješenje o ovrsi javnog bilježnika posl.br. Ovr-343/12 (list 16-19 spisa), dopis (list 32-33 spisa), troškovnik izvedenih radova (list 35-36 spisa), ugovorni troškovnik za izvođenje zemljanih i asfalterskih radova (list 37-40 spisa), zapisnik (list 41-42 spisa), Okončani obračun (list 43-44 spisa), račun broj 34/2009 (list 45 spisa), račun broj 37/2009 (list 46 spisa), dopis (list 47-48 spisa), presliku sudske nagodbe posl. broj Povrv 1273/12, saslušan je svjedok Damir Horvat i direktor tužitelja Zlatko Perčić (list 59-60 spisa).

Osim provedenih dokaza ovaj sud je odustao od saslušanja direktora tuženika Kreše Korbelta sukladno čl. 265. st.2 Zakona o parničnom postupku (»Narodne novine«, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje skraćeno ZPP-a) iz razloga što ovaj sud smatra da direktora tuženika Krešu Korbelta nisu spriječili opravdani razlozi za pristup ovom sudu na ročište zakazano za dan 22. siječnja 2015., jer je direktor tuženika imao dovoljno vremena da organizira svoje službene obveze u skladu s obvezama suda i iz razloga što se već ranije nije odazvao na prethodno ročište zakazano za dan 6. studenog 2014. a svoj izostanak na tom ročištu nije opravdao.

Ovaj sud je odbio dokazne prijedloge tužitelja za provođenjem građevinskog i knjigovodstvenog vještačenja i tuženikov dokazni prijedlog za saslušanje svjedoka Gorana Kneževića smatrajući ih nepotrebnim iz razloga navedenim kako slijedi u obrazloženju.

Cijeneci navedene dokaze na način propisan čl. 8. ZPP-a na temelju svakog pojedinog provedenog dokaza, svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

Među strankama je sporna osnova i visina predmetnog potraživanja.

Među strankama nije sporno da su bili u ugovornom odnosu na temelju ugovora broj. ugovor o izvođenju br. 14/2008-02 (list 7-14 spisa), i to tuženik kao naručitelj građevinskih radova a tužitelj kao izvođač radova.

Među strankama je sporno ima li tuženik pravo zadržati kao depozit 10 % vrijednosti izvršenih radova kao garanciju za otklanjanje nedostataka u garantom roku, da li je tuženik osnovano prebio svoje potraživanje koje se odnosi na troškove geodete, pripremno završnih radova troškove ispitivanja tampona, posteljice te troškove police osiguranja u iznosu od 101.352,89 kn s predmetnim potraživanjem tužitelja te dospijeće tužiteljeva potraživanja.

Prema članku 7. stavak 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, a prema članku 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev i kojima pobija navode i dokaze protivnika. Stranka koja tijekom postupka iznese neku činjenicu dužna je i predložiti izvođenje dokaza kojim bi se ta činjenica mogla dokazati.

Odredbom čl. 221. a ZPP-a propisano je da ako sud na temelju provedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Uvidom u čl. 3. predmetnog Ugovora o izvođenju broj 14/2008-02 utvrđeno je da se tužitelj obvezao sudjelovati u troškovima pripremnih i završnih radova razmjerno realizaciji cjelokupnog posla, dok je čl. 5. ugovoreno da će okončana situacija biti pregledana, ovjerena i plaćena u roku od 90 dana od dana uspješne i uredne primopredaje radova pod kojom se podrazumijeva otklanjanje svih nedostataka koji su navedeni u zapisniku o primopredaji radova, a za koje je odgovoran tužitelj.

Uvidom u čl. 3. predmetnog Ugovora utvrđeno je da je garantni rok za radove po ovom ugovoru dvije godine, a počinje teći od datuma primopredaje radova.

Uvidom u čl. 20. predmetnog ugovora utvrđeno je da je ugovoreno da se temeljem elaborata uređenja gradilišta kojeg zajednički sastavljaju obje stranke izrađuje ugovorni troškovnik pripremnih i završnih radova i koji ovjeravaju obje stranke, te da se troškovi realiziranih pripremnih i završnih radova dijele između tužitelja i tuženika u omjeru raspodjele poslova (40:60), da će stranke međusobno izmjenjivati i ovjeravati ponude za izvođenje pripremnih i završnih radova te da se tužitelj obvezuje troškove pripremnih i završnih radova platiti temeljem fakture koju ispostavlja tuženik mjesečno i obratno, te da se plaćanje navedenih troškova može izvršiti i temeljem međusobne kompenzacije.

Nadalje, uvidom u čl. 22. predmetnog Ugovora utvrđeno je da je ugovoreno da će se troškovi osiguranja radova koji terete tužitelja za njegove radove proporcionalno učešću u ukupnim radovima obračunati prilikom ispostavljanja fakture za pripremno završne radove.

Uvidom u okončanu situaciju broj 09/2009(list15 spisa) utvrđeno je da je ukupno priznata vrijednost tužiteljevih izvedenih radova ovjerena od strane tuženika u iznosu od 2.076.841,32 kn te da je navedeno da nisu skinute usluge geodete, ispitivanja nosivosti tla, tampona i isporučene kanalice i rubnici

Iz iskaza svjedoka Damira Horvata, u bitnom proizlazi da je u sporno vrijeme bio zaposlenik tuženika kao pomoćnik voditelja gradilišta te da mu je poznato da je među strankama bilo spono tko je dužan snositi troškove geodete kojeg je tuženik angažirao, da je tužitelj obavio sve ugovorene radove na koje nije bilo prigovora.

Iz iskaza direktora tužitelja Zlatka Perčića u bitnom proizlazi da je prema predmetnoj okončanoj situaciji tužitelj od tuženika potraživao iznos od 2.783.868,80 kn, da je tuženik umanjio iznos na 2.076.841,32 kn iz nepoznatog razloga, međutim, da se tužitelj i s time složio i da je na taj iznos je ispostavljena faktura koja nije plaćena u preostalom iznosu od 136.378,57 kn te ističe da su troškovi na koje se poziva tuženik koji se odnose na geodetu ispitivanje nosivosti tla, tampona isporučene kanalice i rubnike obuhvaćeni time što je tuženik umanjio okončanu situaciju, a ako bi to bilo sporno da je tuženik trebao napraviti fakturu na taj iznos da se može napraviti kompenzacija, a u odnosu na tvrdnje tuženika da je navedeni iznos zadržan radi depozita odnosno garancije ističe da su rokovi davno istekli.

Sud je prihvatio iskaze svjedoka Damira Horvata i direktora tužitelja Zlatka Perčića kao istinite budući da su dani na uvjerljiv način te da su suglasni međusobno i nisu proturječni ispravama koje prileže spisu.

Odredbom čl. 620 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08 u daljnjem tekstu ZOO) propisano je da se ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu ili na takvom zemljištu odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu.

Odredbom čl. 9. ZOO-a propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu.

S obzirom da je u konkretnom slučaju tuženik naveo da ima potraživanje prema tužitelju za usluge geodete, ispitivanja nosivosti tla, tampona i isporučene kanalice i rubnike te troškove osiguranja gradilišta u ukupnom iznosu od 101.352,89 kn, te da je tuženik iskoristio svoje pravo prema Ugovoru 14/2008-02 da prebije međusobna potraživanja ističe se da do kompenzacije može doći na temelju ugovora ili na osnovu zakona.

Sukladno tome, razlikuje se sporazumna (ugovorna) kompenzacija i jednostrana kompenzacija. Sporazumna (ugovorna) kompenzacija zasniva se na sporazumu ugovornih strana da svoje međusobne tražbine kompenziraju. Kod sporazumne kompenzacije ne moraju biti ispunjene pretpostavke koje ZOO određuje za valjanost jednostranog prijebaja, već stranke autonomijom volje određuju te pretpostavke; ipak, one pri tome ne mogu uređivati svoj obvezni odnos protivno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu (članak 2. ZOO-a).

Suprotno sporazumnom prijebaju, jednostrani prijebaj nastaje jednostranom izjavom volje jedne ugovorne strane nakon što su ispunjenje Zakonom predviđene pretpostavke (uzajamnost, dospjelost, istovrsnost i utuživost tražbine); taj prijebaj određen je odredbama članka 195. – 202. ZOO-a.

Prema tome je ovdje tuženik bio dužan predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost njegovih tvrdnji o postojanju njegove tražbine prema tužitelju koja se odnosi na troškove usluga geodete, ispitivanja nosivosti tla, tampona i isporučene kanalice i rubnike te troškove osiguranja gradilišta u ukupnom iznosu od 101.352,89 kn.

Na temelju provedenih dokaza, nije bilo moguće izvesti zaključak da postoji tuženikova tražbina prema tužitelju koja se odnosi na troškove usluga geodete, ispitivanja nosivosti tla,

tampona i isporučene kanalice i rubnike te troškove osiguranja gradilišta u ukupnom iznosu od 101.352,89 kn.

Naime, nema po strankama ovjerenih ponuda za izvođenje pripremnih i završnih završnih radova kao ni faktura koju bi mjesečno ispostavljao tuženik tužitelju niti se iz provedenih dokaza može utvrditi visina spornih troškova, a kako je to među strankama bilo ugovoreno čl. 20 i 22. predmetnog ugovora.

Iako je tuženik u spis dostavio račun broj 34/2009 i račun broj 37/2009 iste račune je izdala tvrtka Geolab d.o.o. tuženiku, a ne tuženik tužitelju na način kako je to bilo ugovoreno (temeljem ponuda za pripreme i završne radove ovjerenih po tužitelju i tuženiku.).

Također se iznosi navedeni u Okončanom obračunu (list 43-44 spisa) koji se odnose na za troškove pripremnih i završnih radova i troškova osiguranja, odnose na međusobni odnos Međimurje graditeljstva d.o.o. i tuženika, a ne tužitelja i tuženika.

Dakle, s obzirom na to da u konkretnom slučaju nisu ostvarene pretpostavke za prijebaj, samim time nisu ispunjene niti pretpostavke za prestanak tuženikove obveze plaćanja dužnog iznosa.

Nadalje, sud je ocijenio i tuženikov navod da je utuženi iznos zadržao na ime depozita u iznosu od 10 % na rok od 2 godine odnosno do dostave garancije za otklanjanje nedostataka neosnovanim iz razloga što je uvidom u Zapisnik (list 41 spisa) utvrđeno da garantni rok teče od dna primopredaje odnosno od 11. kolovoza 2009. do 10. kolovoza 2011. iz čega proizlazi da je nedvojbeno garanti rok protekao i tuženik nema pravo zadržati navedeni depozit.

Ovaj sud smatra da je neosnovan prigovor tuženika da tužitelj ne bi imao pravo na naknadu za izvršene radove sve dok naručitelj Međimurje graditeljstvo d.o.o. ne izvrši plaćanje glavnom izvođaču ovdje tuženiku. Odredba čl. 5. predmetnog Ugovora, kojom je ugovoreno da eventualni izostanak plaćanja izvršenih radova naručitelju od strane Međimurje graditeljstvo d.o.o. odgađa plaćanje do isteka roka od sedam dana od naplate od Međimurje graditeljstvo d.o.o.ima, prema mišljenju ovog suda, ograničeni efekt.

Tuženik pogrešno smatra da ta odredba predstavlja tzv. raskidni uvjet, koji, ukoliko ne nastupi, oslobađa tuženika kao naručitelja obveze na isplatu cijene izvođaču. Ta odredba može imati samo učinak odgode dospelosti obveze, ali u razumnom roku. Ukoliko u razumnom roku, što se procjenjuje od slučaja do slučaja glavni izvođač ne naplati cijenu od investitora, niti poduzme mjere da investitor preuzme radove, odredba gubi učinak prema izvođaču radova. Izvođač može zahtijevati naplatu naknade bez obzira što naručitelj od glavnog investitora još nije naplatio naknadu za izvedene radove. U konkretnom slučaju ovaj sud ocjenjuje da je razumni rok nakon isteka kojeg je predmetna tražbina dospjela rok od godinu dana od dana isteka garantnog roka tj. 10. kolovoza 2012., što iznosi čak tri godine od trenutka otkada je tužitelj izveo radove.

Također, je uvidom u sudsku nagodbu u spisu ovog suda poslovni broj Povrv-1273/12 od 11. travnja 2014. utvrđeno da je ista sklopljena između Međimurje graditeljstva d.o.o. kao tuženika i tuženika kao tužitelja kojom se Međimurje graditeljstvo obvezalo isplatiti dug u visini od 618.626,21 kn koji se odnosi na okončanu situaciju 74-39-2009, a koja se odnosi na predmetne radove.

Ovaj sud je ocijenio navode tuženika da su na radovima koje je izveo tužitelj postojali nedostaci neosnovanim, jer tuženik nije naveo o kojim nedostacima se radilo, niti je predložio dokaze kojim bi se utvrdili nedostaci niti iz raspoložive dokumentacije u spisu proizlazi da je tuženik obavijestio tužitelja o eventualnim nedostacima u zakonskom roku od mjesec dana od njegovog otkrivanja odnosno najkasnije istekom dviju godina od primitka obavljenog posla (čl. 605. ZOO-a).

Prema tome, s obzirom da tuženik ne osporava da je tužitelj izvršio radove iz predmetne okončane situacije, ne osporava visinu još neisplaćenog iznosa po navedenoj okončanoj situaciji nego samo tvrdi da je predmetna tražbina kompenzirana s tuženikovom tražbinom odnosno da još nije dospjela, te da osnovanost i visina tražbine proizlazi i iz isprava priloženih u spisu i provedenih dokaza (otvorenih stavki koje je dostavio tužitelj, ovjerene okončane situacije, predmetnog ugovora, iskaza svjedoka i direktora tužitelja), ovaj sud smatra da je tužitelj dokazao da su tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu, da je tužitelj izvršio utužene građevinske radove, koje tuženik nije platio zbog čega je tužbeni zahtjev u navedenom dijelu usvojen kao osnovan i djelomično održan platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a.

Kako je čl. 183. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08 i 125/11- u daljnjem tekstu ZOO) propisano da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispunji obvezu u roku određenom za ispunjenje, a čl. 29. st. 1. istog Zakona da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate, to jasno proizlazi da tužitelj pored glavnice, ima pravo i na zatezne kamate počevši od dana dospeljeća pa do dana plaćanja po stopi određenoj sukladno čl. 29. st. 2 ZOO-a.

Međutim, s obzirom da je ovaj sud zaključio da je dospeljeće isplate cijene za utužene građevinske radove nastupilo istekom razumnog roka od godinu dana od dana isteka garantnog roka tj. 10. kolovoza 2012., a budući da je tužitelj zatražio zatezne kamate od kasnijeg datuma ovaj sud je sukladno čl. 2. st. 1. ZPP-a kojim je propisano da sud u postupku odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku dosudio zatezne kamate na utuženi iznos od zatraženog datuma.

Sud je djelomično ukinuo platni nalog u dijelu koji se odnosi na zakonske zatezne kamate tekuće na glavicu i ovršne troškove.

Ovo stoga što kad je riječ o odlučivanju o zahtjevu za plaćanje zateznih kamata riječ je o primjeni materijalnog prava, a od 1. siječnja 2008. na snazi je odredba članka 29. stavak 2. ZOO-a, koja propisuje dvije stope zateznih kamata.

U konkretnom slučaju tužitelj je tužbenim zahtjevom zahtijevao plaćanje zakonskih zateznih kamata „po stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima“ na glavicu i „zakonsku zateznu kamatu“ na troškove ovršnog postupka, te je tužbeni zahtjev u odnosu na zatezne kamate odrediv, pa je sud dužan primijeniti stopu zateznih kamata koja je zakonom propisana za pojedini pravni odnos.

Tužitelj je postavljajući zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na način da nije naznačio i stopu zateznih kamata zahtijevao zatezne kamate koje mu po zakonu pripadaju. Dužnik duguje zatezne kamate od dana kad je došao u zakašnjenje s ispunjenjem svoje novčane obveze pa do njezinog potpunog ispunjenja, ali po stopama koje će biti propisane u tom razdoblju.

Stopa zakonskih zatezних kamata propisana je zakonom pa kad zahtjev za kamate nije određen brojkom nego općenitom formulacijom ili pozivom na propis koji uređuje stopu zatezних kamata, sud je dužan primijeniti zakonom propisane stope zatezних kamata za razdoblje u kojem kamate teku, zbog čega je odlučeno kao pod točkom III izreke presude.

Odluka o trošku utemeljena je na odredbama čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, u daljnjem tekstu Tarifa).

Tuženik nije zatražio trošak ovog postupka.

O ovršnom trošku odlučeno je na način da je tužitelju priznat ovršni trošak u iznosu od 2.179,74 kn, jer se isti odnosi na javnobilježničku nagradu s uračunatim PDV-om od 25 % u iznosu od 2.142,21 kn, sukladno čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 8/11 i 112/12), i na trošak javnog bilježnika s uračunatim PDV-om od 25 % sukladno čl. 36. st. 2 Pravilnika o privremenoj javno bilježničkoj tarifi („Narodne novine“ broj: 38/94, 82/94, 52/95 i 97/01) u iznosu od 37,50 kn.

Tužitelju nije priznat trošak ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kn, jer se isti odnosi na trošak potvrde ovršnosti, uz pripadajući PDV, a takav trošak nije nastao, zbog čega je u navedenom dijelu tužbeni zahtjev odbijen i djelomično ukinut platni nalog sadržan u predmetnom rješenju o ovrsi sukladno čl. 451. st. 3. ZPP-a.

Tužitelju je priznat parnični trošak koji se odnosi na zastupanje tužitelja po punomoćniku –odvjetniku i to za trošak pristupa na ročište 17. lipnja 2014., 6. studenog 2014. i 11. rujna 2014. i 21. siječnja 2015. u ukupnom iznosu od 1.875,00 kn (Tbr. 9/5 Tarife u svezi s Tbr. 42 Tarife), pristupa na ročište 22. siječnja 2015. iznos od 3.125,00 kn, (Tbr. Tarife 9/1 u svezi s Tbr. 42 Tarife), pristupa na ročište za objavu presude 2. ožujka 2015. godine u iznosu od 625,00 kn (Tbr. Tarife 9/3 u svezi s Tbr. 42 Tarife) sudske pristojbe na presudu u iznosu od 1.713,79 kn sukladno čl. 3. st. 3. i Tbr. 2/1 Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12 i 157/13, u daljnjem tekstu ZSP), što ukupno iznosi 7.338,79 kn.

Sud nije priznao tužitelju trošak sastava podneska od 11. rujna 2014. u iznosu od 3.125,00 kn, jer je isti predan na ročištu, pa je navode iz podneska punomoćnik tužitelja mogao iznijeti i na ročištu.

Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude

U Varaždinu, 2. ožujka 2015.

SUDAC:

Maja Valušnig, v.r.
Za točnost otpravka - ovlaštene službenik

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, pisano u četiri primjerka putem ovog suda i to stranka koja je bila prisutna ili uredno obaviještena ročištu za objavu presude-u roku od 8 dana od dana objave presude, a stranka koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od osam dana od dostave prijepisa odluke.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ULICA GRADA UKOVARA 70
10 000 ZAGREB

Masa: 90g
11 0831 7 20.07.17 18:01:33 10.80

R 42000 VARAZDIN
RC 43 705 173 5 HRK

